

Î N C H E I E R E

19 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Virschi Roman,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Iuliei Frunză împotriva lui Virschi Roman privind obligarea demolării construcției,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, prin care a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Frunză Iulia, admis în parte apelul declarat de Virschi Roman, casată parțial hotărârea judecătorească Rîșcani, mun. Chișinău din 27 februarie 2014, în partea în care s-a dispus încasarea de la Virschi Roman în beneficiul Iuliei Frunză a prejudiciului moral în mărime de 1 000 lei și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a respins integral, ca neîntemeiat, capătul de cerere înaintat de Iulia Frunză cu privire la încasarea prejudiciului moral, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La data de 06 ianuarie 2012, Frunză Iulia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Virschi Roman, concretizându-și ulterior cerințele prin cererea din 12 iulie 2013, solicitând obligarea pârâtului să demoleze parțial construcția-montaj din str. Biruinței nr. 1, com. Stăuceni, mun. Chișinău, încasarea de la pârât a sumei de 7000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, Frunză Iulia a invocat că, în luna iunie 2011, s-a adresat Inspecției de Stat în Construcții cu o cerere pentru soluționarea cazului de încălcare a Legii privind calitatea în construcții de către pârâtul Virschi Roman, deoarece ultimul, în lipsa actelor legale și a acordului reclamantei, nerespectând distanța de

la hotar, a început construcția-montaj a casei de locuit individuale din str. Biruinței nr.1, com. Stăuceni, mun. Chișinău.

Prin prescripția Inspecției de Stat în Construcții nr. 0000885 din 08 iulie 2011, lucrările la obiectivul nominalizat au fost sistate, pârâtul fiind atenționat despre schimbarea proiectului conform normelor în vigoare sau obținerea acordului reclamantei, deoarece nu s-a respectat distanța minimală de la hotar.

Astfel, din iunie 2011 și până în ianuarie 2012, Virschi Roman nu a reacționat nici într-un mod în vederea soluționării acestei probleme și continuă efectuarea construcțiilor, nu a demolat construcția-montaj, care nu corespunde normelor în construcție și care a fost construită direct pe gardul reclamantei.

Mai mult ca atât, pârâtul a contestat în judecată prescripția Inspecției de Stat în Construcții nr. 0000885 din 08 iulie 2011, cererea respectivă fiind respinsă ca neîntemeiată prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2011, astfel fiind constatat faptul că, șopronul construit de Virschi Roman nu corespunde normelor legale.

În așa mod, pârâtul încalcă și prevederile art. 377 Cod Civil, care stabilește că proprietarii terenurilor vecine sau ai altor bunuri imobile învecinate, pe lângă respectarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege, trebuie să se respecte reciproc. La caz, pârâtul nu a lăsat nici minimul de distanță – jumătate de metru solicitat de reclamantă, iar în caz de precipitații abundente, va fi lezat dreptul de proprietate al reclamantei, deoarece precipitațiile se vor scurge direct în ograda acesteia și pot afecta sau distruge gardul construit.

Din aceste considerente, prin acțiunile ilegale ale pârâtului, reclamanta a fost prejudiciată și moral, fiindu-i provocate, atât suferințe psihice, cât și fizice, inclusiv cheltuieli suplimentare.

Prin hotărârea judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 februarie 2014, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă obligarea lui Virschi Roman să demoleze parțial construcția-montaj (copertină) din str. Biruinței nr. 1, com. Stăuceni, mun. Chișinău, cu stabilirea distanței minime de la hotarul gardului de un metru, încasarea de la Virschi Roman în beneficiul Iuliei Frunză a prejudiciului moral în sumă de 1000 lei, în rest cerințele fiind respinse ca neîntemeiate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, a fost respins ca neîntemeiat demersul reprezentantului apelantului Virschi Roman, avocatul Beiu Irina, privind numirea unei expertize repetate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Frunză Iulia, admis în parte apelul declarat de Virschi Roman, casată parțial hotărârea judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 februarie 2014, în partea în care s-a dispus încasarea de la Virschi Roman în beneficiul Iuliei Frunză a prejudiciului moral în mărime de 1 000 lei și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a respins integral, ca

neîntemeiat, capătul de cerere înaintat de Iulia Frunză cu privire la încasarea prejudiciului moral, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La data de 10 februarie 2017, Virschi Roman a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, precum și împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, casarea parțială a deciziei, cu dispunerea transmiterii pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La data de 18 aprilie 2017, avocatul Beiu Irina, în interesele recurentului Virschi Roman, a depus recurs suplimentar asupra încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, invocând faptul că aceasta este formală și lezează drepturile recurentului.

La data de 18 aprilie 2017, Frunză Iulia a depus referință la cererea de recurs înaintată de Virschi Roman, solicitând respingerea acestuia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Virschi Roman, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a

normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs a recurentului Virschi Roman.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Virschi Roman.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas